8,5. AV. 6,61,1. Vgl. 2. जार. — 4) = सारि Gelehrter Çabdarthak. bei Wilson. — 5) N. pr. a) des Vaters von Kunthu, dem 17ten Arhant der gegenwärtigen Avasarpint, H. 38. — b) eines Verfassers von Gebeten bei den Täntrika Verz. d. Oxf. H. 101, a, 28. — Vgl. अलं-कार , जादि , उत्सर, सीर्प.

स्किन्द m. = श्रा 2) Riéan. 7,62.

स्राकृत m. N. pr. eines Sohnes der Viçvamıtra MBs. 13,256. सुर-कृत ed. Bomb.

मूचितम् adj. hell wie die Sonne: Indra's Rosse RV. 1,16,1. die Marut 89,7. die Rbhu 110,4. 7,66,10.

मूर्त adj: दमे Unadis. 5,14. = उपशास und कृपालु Uceval. milleidig AK. 3,1,15. H. 369. f. ब्रा eine fromme Kuh Hala. 2,115. — Vgl. सुरत.

स्तिकतपति m. Titel eines Commentars Hall 202.

स्रतिसंद m. N. pr. eines Fürsten Hall 202.

सूर्भर m. N. pr. eines Mannes Hall 176.

सूरमस m. pl. N. pr. eines Volkes P. 4,1,170. — Vgl. सीर्मस

स्वत् adj. das Wort स्र enthaltend Pankav. Br. 13,8,2.

मूर्वर्मन् m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 125, a, 20. — Vgl. श्रुर

मूर्मृत m. der Wagenlenker der Sonne, die Morgenröthe AK. 1,1,2, 33. H. 102.

सूरसेन m. pl. N. pr. eines Volkes, = जूरसेन AV. Pariç. in Ind. St. 10. 319.

सूरासनदेश m. N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 352, b, 13. wohl fehlerhaft für सुरसेन

HIT Unidis. 4,64. m. 1) (von 1. H) a) (eig. Antreiber) Veranstalter, Auftraggeber, derjenige, welcher Priester u. s. w. zu einer ihm zugute kommenden heiligen Handlung veranlasst und dieselben belohnt, so v. a. das spätere प्रामान Herr des Opfers (gewöhnlich ein Reicher oder Vornehmer). ये सुर्या दिधारे प्रा नं: RV. 6,25,7. 1,54,11. 73,5. 5,10,3. 6. 42, 4. 7, 19, 7. 32, 15. ते स्याम देव सूरिभिः सक् 66, 9. 13. सूरिषु ये ना रा-धींपि मधवींना अर्राप्तत 5,79,6. सूरि, गृपान् 86,6. सूरि, जरितर् 7,3,8. neben बर्स् 67,10. स्तात्र 2,1,16. 2,12. विप्र 1,22,20. — स्वत 125, 7. मघवन् 2,6,4. AV. 3,19,3. मंक्ष्पि RV. 8,46,24. स्तात 2,2,11. 5,6,2. namentlich genanut z. B. 5,27,4. 33,8. समेखस्य 1,181,4. = इरियत्र Nia. 12,3. वं सुरिर्श्वी पृच्छमान एति हुए. ७,1,23. स्रवं: सूरिभ्या सुमृतेम् 81,6. ब्रह्मीणि मूरिष् प्रशस्ता gebilligt von 84,3. सूर्यो वीरैः पृतनामु सञ्चा: 90,6. 92,4. - b) Herr, Gebieter überh., Anführer (auch von Göttern): इन्द्रे सुरोन्क्रण्कि स्मा ना ऋर्धम् RV. 6,44,18. 47,19. विशे देवास उत सुर्या ममें 10,66,11. सूर्िं चिक्वे स्नुमर्रति वार्तेः 1,173,7. 186,3. ल ष्ट्रा गत् स्मत्सूरिभिः 6. die Aditja 8,18,4. 83,7. देवाः स्तवते मनुष्याय स्राप: 10,65,4. AV. 2,11,4. f. Herrin etwa AV. 13,1,22. — c) ein Weiser, grosser Gelehrter, Meister im Fache AK. 2,7,5. H. 341. Halâs. 2, 177. Suga. 1, 248, 9. Ragh. 1, 4. Malav. 77. Spr. (II) 979. 1420, v. l. 2273. VARAH. BRH. 25 (23), 21. GOLADJ. KHEDJAK. 19. RAGA-TAR. 1,14. 3, 182. 4, 549. BHAG. P. 1, 1, 1. 10, 23. 2, 10, 44. 3, 13, 4. 4, 12, 25. 20, 12. 5, 11, 1. 6,17,13. 11,3,43. TATTVAS. 4. SARVADARÇANAS. 8,22. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,508, Cl. 35. Wilson, Sel. Works 1,337. - d) der Weise

unter den Göttern d. i. Brhaspati, der Planet Jupiter Varia. Bra. 2,1. 5. 3,6. 22,2. Ind. St. 2,261. — 2) (von 2. सु) Kelterer —, Opferer des Soma: वि स्नाकं रत् पृथ्येव सूरे: RV. 10,13,1. 61,18. यावाण: 78, 6. Von den unter 1) angeführten Stellen liessen sich einzelne auch hierher ziehen. — 3) eine best. Gemüsepflanze Vaeba. 1,6,107. — 4) nach Sal. — सर्णि Bahn: सार्स्य ते कृषासा र्वि सूर्यः RV. 1,141,8. — 5) — यादव und सूर्य एक्रोजाह. im ÇKDR. — Vgl. स्रनः, गोविन्दः, हे-वः, नारायणः, माणिक्यः, कृदः, वृद्धवादः, शासः, शासिः, साधुरतः. स्थानन्दः, सूर्यः.

स्रिन् m. = स्रि 1) c) ÇABDAB. im ÇKDR.

मूरें ी f. gana पचादि zu P. 3,1,134. 1) विश्वस्य या जायमानस्य वेट् शिर्र: शिर्र: प्रति सूरी वि चेष्ट (निर्म्हात:) TS. 4,2,5,4. etwa f. zu सूरि 1)b). — 2) f. zu सूरि 1) c) Varnaneçana bei Uééval. zu Unadis. 4,64. — 3) (f. zu सूर्र 3) oder zu सूर्य) eine Gemahlin des Sonnenyottes (aber keine Göttin) P. 4,1,48, Vartt. 2, Schol. (= कुत्ती). — 4) = राजसर्घप Rar-NAM. im ÇKDa.

मूर्त्, मूर्तित Duatup. 17,15 (श्वनार्रे, श्वार्रे). मूर्त्य्, मूर्त्यित 15,2 (ई-र्ष्यार्थ). sich kümmern um (acc.): श्वसूर्त्यत् Kars. 10,6. मा सूर्त्यत 34,17. नर्तून्सूर्त्येत् (सूर्तेत् West. nach seiner Aut.) Niaimallav. 248, Z. 4 v. u. सूर्तेत् Åpast. 2,28,9. Es wird wohl überall einfach त, nicht ह्य zu schreiben sein.

सूर्त्त्र (von सूर्त्) n. = अनाद्र (vielmehr घाट्र) Çabdar. im ÇKDa. सूर्य (wie eben) 1) adj. worum man sich kümmern —, worauf man Rücksicht nehmen muss TBR. 1,2,3,1. KATH. 8,15. 9,3. — 2) m. Phaseolus radiatus Roxb. Çabdar. im ÇKDr.

सूर्जन m. N. pr. eines Fürsten Notices of Skt Mss. 1,42.

सूर्त ved. partic. von सर्, = सृत P. 8,2,61.

मूर्पील m. N. pr. eines Rakshasa R. 5,12,11 wohl fehlerhaft für श्रुपील oder सूर्यील

मूर्मी f. gaṇa गारादि zu P. 4,1,41. und सूर्मि 1) Röhre (zur Wasserleitung; vgl. σωλήν) Nie. 5,27. सूर्म्य सृषिराम् Rv. 8,58,12. पुष्का Çat. Ba. 8,7,3,3. — 2) ein röhrenartiges Gefüss als Leuchter dienend (für Oel oder Talg): प्रदी स्रग्ने दीदिन्हि पुरा ना उद्यस्या सूर्म्या mit unverlöschlicher Leuchte Rv. 7,1,3. कार्यकावानी mit Oehr und Handgriff versehen TS. 1,5,2,6. 5,4,2,3. Kâṭs. 21,9. — 3) eine (hohle) metallene Säule (durch deren Glühendmachung Verbrecher, insbes. Ehebrecher, zum Tode befördert werden) AK. 2,10,35. Taik. 3,3,141. H. 1464. Halli. 1,131. ज्वलितां सूर्मि परिचय Âрақт. 1,25,2. गुरूतत्वगामी तु सुधिरा सूर्मि प्रविश्योभयत बादीप्याभिद्रेदात्मानम् 28,15. सूर्मी ज्वलितां स्वाक्षिष्यो, M. 11,103. सूर्म्या लोक्स्यया पुरूषमालिङ्गयित स्वियं च पुरूषद्वपया सूर्म्या Ввас. Р. 5,28,20. — Vgl. तप्तसूर्मि.

सुन्धी 1) adj. etwa in Röhren —, in Kanälen befindlich TS. 4,5,9,2. सुन्धी VS. — 2) f. स्रा N. pr. der Gattin Anuhråda's Buâc. P. 6,18,15.

मूर्य (von स्वर्) P. 3,1,114. Vor. 26,20. 1) m. a) = सूर् die Sonne (auch persönlich gedacht) NAIGH. 5,6. Nis. 12,14. KÅÇ. zu P. 5,4,30. AK. 1,1,2,29. H. 95. Msp. j. 62. HALÂJ. 1,35. 5,53. झा सूर्यां क्ट्रतिलेष्ट्रझान् R.V. 4. 1,17. उत्सूर्या द्योतिषा ट्वें एति 4,13,1. fgg. 7,60,1. fgg. 63,1. fgg. रूट्ट. सूर्यमरोचयत् 8,3,6. वि रृष्मित्रीः समृत्रे सूर्या गाः 7,36,1. 81,2. (उपसः)